

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514203313
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514203313.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci navrhovateľa : H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom ustanoveným pre toto konanie Mgr. Michalom Dlugolinským, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Stará Ľubovňa, proti odporcom : 1/ H. D., nar. XX.XX.XXXX a 2/U. D., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom A. č. XX, v konaní o zníženie výživného na plnoleté deti takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na zníženie výživného na O. D., nar. XX.XX.XXXX, H. D., nar. XX.X.XXXX, U. D., nar. XX.X.XXXX, mal. U. D., nar. XX.XX.XXXX, mal. W. D., nar. XX.X.XXXX a na mal. W. D., nar. XX.X.XXXX a to na minimálnu výšku, ktorú je reálne schopný platiť. Svoj návrh odôvodnil tým, že v súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody a je bez pracovného pomeru.

Uznesením č.k. 4P/171/2013 - 6 zo dňa 9.10.2013 súd vylúčil konanie v časti týkajúcej sa zníženia výživného pre plnoleté deti O. D., nar. XX.XX.XXXX, H. D., nar. XX.X.XXXX a U. D., nar. XX.X.XXXX na samostatné konanie.

Vo veci zníženia výživného na mal. deti súd rozhodol rozsudkom č.k. 4P/171/2013-68 zo dňa 23.4.2014 tak, že toto výživné zo strany otca mal. detí H. D., nar. XX.X.XXXX znížil pre mal. U. D., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne, pre mal. W. D., nar. XX.X.XXXX zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne a pre mal. W. D., nar. XX.X.XXXX zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 27,13 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku podala odvolanie matka mal. detí a KS v Prešove rozsudkom č.k. 3CoP/16/2014-86 zo dňa 13.8.2014

.tento rozsudok potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2014.

V priebehu konania navrhovateľ vzal návrh späť v časti týkajúcej sa zníženia výživného na O. D., nakoľko tento už začal pracovať, a preto súd v tejto časti konanie zastavil uznesením č.k. 4C 102/2014 zo dňa 14.5.2014. Plnoletý O. D. pracuje na Poľnohospodárskom družstve Plavnica od septembra 2012.

Obe plnoleté deti na pojednvaní uviedli, že so znížením výživného nesúhlasia. Aj t.č. je určené výživné uhrádzané formou náhradného výživného. Odporca H. D. uviedol, že je žiakom 2. ročníka UPJŠ v Košiciach, Prírodovedeckej fakulty, a preto výživné potrebuje na zabezpečenia výdavkov na štúdium, a to za bývanie v internáte mesačne 39,- eur, ďalej výdaje na stravovanie, cestovanie a pod. Uviedol, že výživné bolo znížené aj na mladšie maloleté sestry, avšak otec si ani toto výživné neplní a platí iba po 2,- eura mesačne.

Plnoletá U. D. je žiačkou 4. ročníka Cirkevného gymnázia v Starej Ľubovni, t.r. ukončila štúdium maturitnou skúškou a podala si prihlášku na Pedagogickú fakultu v Prešove.

Súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, plnoletým deťom spolu s návrhom na vyjadrenie, vo veci nariadil pojednvanie a vykonal dokazovanie výsluchom plnoletých detí, oboznámil sa s pripojeným rozsudkom 4P/171/2013, rozsudkom KS v Prešove 3CoP/16/2014, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi doloženými do spisu a zistil tento skutkový stav.

Otec mal. detí sa v čase podania návrhu nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Z výkonu trestu bol prepustený dňa 31.10.2014 a od tohto obdobia mu nebolo možné doručovať zásielky súdu na žiadnu zo zistených adries. Z uvedeného dôvodu mu súd ustanovil na zastupovanie pre toto konanie opatrovníka v osobe VSÚ tunajšieho súdu.

Naposledy bolo o výživnom pre deti rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2P/13/2010-94 zo dňa 18.4.2011, ktorým boli mal. deti zverené do osobnej starostlivosti matke a otcovi mal. detí bola uložená povinnosť platiť výživné pre H. 110,- eur, mal. U. D., nar. XX.XX.XXXX v sume 100,- eur mesačne, pre mal. W. D., nar. XX.X.XXXX v sume 80,- eur mesačne a pre mal. W. D., nar. XX.X.XXXX v sume 80,- eur mesačne.

Keďže výživné zo strany otca nebolo riadne plnené, domáhala sa matka mal. detí plnenia výživného prostredníctvom exekúcie, ktorá však bola neúspešná, preto požiadala o náhradné výživné, ktoré je takouto formou plnené.

Matka detí je zamestnaná v spoločnosti MKM, spol. s r.o. v Starej Ľubovni a jej priemerná čistá mesačná je vo výške 550,- eur mesačne. Poberá daňový bonus vo výške 107,05 eur a prídavky na deti. Je jej vyplácané náhradné výživné. Býva s deťmi a jej matkou v rodinnom dome v A..

Výdavky na chod domácnosti predstavujú platby za elektrinu vo výške 100,- eur mesačne, plyn vo výške 63,- eur, káblovú televíziu 25,- eur, internet 16,- eur, stočné vo výške

.56,- eur. Taktiež náklady súvisiace so zakúpením palivového dreva vo výške 390,- eur. Výdavky so zaplatením miestneho poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady vo výške 113,88 za osem osôb.

Z lustrácie v ZVJS súd zistil, že navrhovateľ - otec bol dňa 31.10.2014 podmienene prepustený z výkonu trestu na slobodu. Aktuálne však nie je možné zistiť adresu jeho pobytu ani pri doručovaní zásielok súdu prostredníctvom polície. Z uvedeného je možné konštatovať, že otec, ktorý podal na súd predmetný návrh, nemá záujem kontaktovať sa so súdom, uviesť svoju aktuálnu adresu, preukázať a dokladovať svoje aktuálne zamestnanie a zárobkové pomery. Takúto pasivitu otca je nutné vyhodnotiť ako snahu vyhýbať sa zamestnaniu a účelovo čakať na rozhodnutie súdu o znížení výživného.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ods. 3 cit. zákona pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 cit. zák. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 cit. zákona, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 cit. zák. pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne, ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. V zmysle záverov aplikačnej praxe, preto treba prihliadať na všetky

okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov t.j. ovplyvnia celkovú situáciu nielen na krátky čas.

Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná aj životná úroveň každého z rodičov, nakoľko platí, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

V čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom bol otec mal. detí SZČO - držiteľom živnostenského oprávnenia a jeho príjem za rok 2010 bol podľa správy Daňového úradu v Šamoríne vo výške 7 325,- eur, pričom základ dane bol vo výške 2 929,- eur.

Tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku č.k. 2P/13/2010, v čase predchádzajúceho rozhodnutia otec mal. detí nepreukázal svoje príjmové a zárobkové pomery, a preto súd aplikoval ust. § 63 ods. 1 Zák. o rodine a vychádzal z právnej domnienky príjmu otca, teda 20- násobku sumy životného minima, čo bola suma 1692,20 eur. Za daného stavu, súd určil výživné zo strany otca na mal. H. vo výške vo výške 110,- eur, počnúc dňom 1.10.2010.

Matka mal. detí bola zamestnaná v spoločnosti Mkem, spol. s r.o. v Starej Ľubovni s priemerným čistým zárobkom cca 400,- eur. Matka mal. detí poberala prídavky na deti vo výške 132,06 eur a daňový bonus vo výške 120,- mesačne. Iný príjem nemala.

Otec mal. detí je v súčasnosti podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a jeho príjem resp. to či je niekde zamestnaný nebolo možné zistiť, nakoľko sa zdržiava na neznámom mieste. Za rok 2013 od septembra do decembra bola jeho čistá mzda iba 175,94 eur, z ktorej mu boli realizované zrážky na základe prebiehajúcich exekúcií na výživné.

Je nutné konštatovať, že toho času neexistuje objektívna možnosť zistiť u otca zárobkové pomery a to, či si dokáže zabezpečiť vyšší príjem a vo všeobecnosti rozsah určenia vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča k deťom by mal zodpovedať jeho aktuálnym príjmom a životnej úrovni.

Oproti situácii a pomerom, z ktorých súd vychádzal v čase predchádzajúceho rozhodovania, došlo na strane otca mal. detí k zmene pomerov v tom smere, že jeho príjem v čase podania návrhu na zníženie výživného bol iba 175,- eur mesačne a príjem, z ktorého je potrebné t.č. vychádzať je nepreskúmateľný kvôli pasivite navrhovateľa.

Otec mal. detí mal vykonávať nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov v zmysle trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/189/2012 zo dňa 4.9.2012, na ktorý bol odsúdený pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, a prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona. Predpokladaný koniec trestu bol k 30.11.2015. T.č. je podmiennečne prepustený na slobodu tak, ako je to horeuvedené.

Na druhej strane je však potrebné poukázať aj na situáciu na strane matky a aj na strane plnoletých detí, keďže príjmy matky detí nie sú vôbec nadštandardné a výdavky na tri mal. deti a tiež plnoleté deti sú veľké. Obe plnoleté deti študujú, čo je potrebné oceniť, nakoľko aj pri takýchto neľichotivých finančných podmienkach na seba pracujú, aby sa mohli

neskôr lepšie uplatniť v pracovnej oblasti. Doposiaľ určené výživné bolo matke uhrádzané formou náhradného výživného. Taktiež je nutné uviesť aj skutočnosť, že potreby na strane detí sa od posledného rozhodnutia zmenili, nakoľko deti postúpili do vyšších ročníkov, plnoletá U. zmaturovala a tiež má záujem študovať na vysokej škole.

Je pravdou, že dôvody otca, ktoré uviedol pre zníženie výživného, vznikli a vyplývajú práve z jeho porušovania zákonnej vyživovacej povinnosti na mal. deti, avšak otec t.č. po prepustení z výkonu trestu vôbec neoznámil súdu svoju aktuálnu adresu, tiež zamestnávateľa a aktuálne zárobkové pomery.

Túto skutočnosť by si mal otec mal detí uvedomiť, a po ukončení trestu odňatia slobody takto zanedbanú vyživovaciu povinnosť mal. deťom všemožne vynahradiť. Súd poznamenáva, že by malo byť v záujme navrhovateľa po výkone trestu odňatia slobody nájsť si prácu, ktorá by mu zabezpečila finančný príjem tak, aby deťom bol poskytnutý aspoň základný životný štandard prislúchajúci ich základným potrebám v súvislosti s ich riadnym vývinom.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že otec bol vo výkone trestu práve pre neplatenie výživného a toho času aj keď je na slobode, znova neplatí výživné, nemá vôbec záujem plniť si svoje zákonné povinnosti, a teda pri takomto správaní sa otca, nie je dôvod na zníženie výživného.

Súd vzhľadom na to, že otec je dlhodobo od prepustenia na slobodu na neznámom mieste, nekontaktuje sa so súdom hoci vie, že podal predmetný návrh, za daného stavu je teda možné konštatovať, že otec sa vyhýba zamestnaniu a neplatí ani minimálne výživné, ktoré má platiť na maloletých súrodencov.

S prihliadnutím na vykonané dokazovanie a na citované zákonné ustanovenia súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1, O.s.p., avšak úspešní odporcovia si trovy neuplatnili, ani im žiadne nevznikli, preto súd žiadnemu nepriznal ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva

do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.